

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

София, 5 февруари 1998 г.

Конституционният съд в състав:

Председател: Живко Сталев

Членове: Асен Манов

Цанко Хаджистойчев

Станислав Димитров

Неделчо Беров

Стефанка Стоянова

Тодор Тодоров

Александър Арабаджиев

Георги Марков

Маргарита Златарева

при участието на секретар-протоколиста Силвия Василева разгледа в закрито заседание, проведено на 5 февруари 1998 г., конституционно дело № 20/1997 г., докладвано от съдията Александър Арабаджиев.

Делото е образувано на 20 декември 1997 г. по искане на 70 народни представители от XXXVIII Народно събрание, направено на основание чл. 149, ал. 1, т. 2 и т. 4 от Конституцията.

Искането има за предмет разпоредбите на § 5 (чл. 15, т. 2), § 7 и § 12 от Закона за изменение и допълнение на закона за радиото и телевизията (ЗИДЗРТ), приет на 25 ноември 1997 г. (ДВ, бр.112 от 28 ноември 1997 г.). Изтъква се, че едновременно с приемането на този закон Народното събрание е приело и закона за ратифициране на Европейската конвенция за трансгранична телевизия (ЕКТТ) – ДВ, бр.117 от 10 декември 1997 г.

Изложени са и съображения, с оглед на които се поддържа, че посочените разпоредби от закона за изменение и допълнение на Закона за радиото и телевизията противоречат на разпоредби от тази конвенция.

От съдържанието на искането може да се заключи, че в него се държи сметка за обстоятелството, че съответствието на споменатите законови разпоредби с международен договор се оспорва при условията на чл. 149, ал. 1, т. 4 от Конституцията при положение, че актът на Народното събрание, с който международният договор е ратифициран, следва във времето приемането на оспорения закон, съответно разпоредби от него. Може да се приеме също така, че поддържаното несъответствие на въпросните законови разпоредби със споменатия международен договор се приравнява от авторите на искането с несъответствието с Конституцията.

Наред с това в искането се поддържат основания за противоконституционност и с оглед на предходни решения на Конституционния съд, като се обосновава несъответствие на оспорените законови разпоредби с тези решения. В крайна сметка, както и в уводната част на искането, позоваването е едновременно и на двете правомощия на Конституционния съд – по чл. 149, ал. 1, т. 2 и 4 от Конституцията, но изрично е поискано установяване на противоконституционност на визираните разпоредби.

С оглед на този характер на искането Конституционният съд намира, че е необходимо на първо място да бъдат отстранени недостатъците, които то съдържа.

Те се отнасят до основанията, на които то е направено и на които евентуално се поддържа: за установяване на противоконституционност на споменатите законови разпоредби (чл. 149, ал. 1, т. 2 от Конституцията), за установяване на съответствие на тези разпоредби с международен договор, по който България е страна (чл. 149, ал. 1, т. 4) или и двете. Специално по отношение на искането за установяване на противоконституционност е

необходимо да се посочат противоречията с Конституцията, на които искането се основава. За целта е нужно на народните представители, направили искането, да бъдат дадени указания в този смисъл.

От друга страна, във връзка с поддържаното несъответствие на разпоредби от Закона за изменение и допълнение на закона за радиото и телевизията с Европейската конвенция за трансгранична телевизия се пораждат въпроси, които трябва да бъдат разрешени във фазата на допустимостта. Те произтичат от: обстоятелството, че конвенцията е ратифицирана със закон, който е приет от Народното събрание след приемането на закона, отделни разпоредби от който съставляват предмет на искането; обстоятелството, че самата конвенция не е обнародвана в “Държавен вестник”, както и това, че конвенцията предвижда в своя чл. 29, т. 4 ред за влизането ѝ в сила.

Проблемът, който възниква с оглед тази част на искането, се отнася до евентуалната връзка между чл. 149, ал. 1, т. 4 и чл. 5, ал. 4 от Конституцията.

За да се отговори на този въпрос, Конституционният съд намира, че е нужно да се вземат предвид становищата на заинтересуваните страни, за каквито съдът определя Народното събрание, Министерския съвет, министерството на външните работи, Комитета по пощи и далекосъобщения и Националния съвет за радио и телевизия.

За да се установи дали Европейската конвенция за трансгранична телевизия е влязла в сила по отношение на Република България, от Министерството на външните работи следва да се поиска информация относно датата на предаване на ратификационния документ при генералния секретар на Съвета на Европа, както и относно това дали при подписването на конвенцията е направена декларация в смисъл, че тя ще бъде прилагана временно преди да е влязла в сила по отношение на България.

По тези съображения Конституционният съд

ОПРЕДЕЛИ:

Дава указания на народните представители, направили искането, в 14-дневен срок от получаването на препис от настоящото определение да уточнят основанието (основанията), на които то е направено и се поддържа: по чл. 149, ал. 1, т. 2 от Конституцията, по чл. 149, ал. 1, т. 4 или и двете. По отношение на искането за установяване на противоконституционност (чл. 149, ал. 1, т. 2 от Конституцията) да се посочат противоречията с Конституцията на оспорените разпоредби от Закона за изменение и допълнение на Закона за радиото и телевизията.

Конституира като заинтересувани страни по делото Народното събрание, Министерския съвет, Министерството на външните работи, Комитета по пощи и далекосъобщения и Националния съвет за радио и телевизия.

Дава възможност на заинтересуваните страни по делото в 14-дневен срок от получаването на уточненията на искането и на настоящото определение да изразят становище по допустимостта на искането с оглед на поставените в обстоятелствената част на настоящото определение въпроси.

Да се поиска информация от Министерството на външните работи относно датата на предаване при генералния секретар на Съвета на Европа на ратификационния документ по отношение на Европейската конвенция за трансгранична телевизия, както и относно това, дали при подписването на тази конвенция е направена декларация, че тя ще бъде прилагана временно преди да е влязла в сила по отношение на република България.

Председател: Живко Сталев